

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. Перник, 11.03.2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на тринадесети февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.*****, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 81** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ във връзка с и 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **Т.Д.И.,***** против заповед №05 от 03.01.2014 г. на Кмета на община Брезник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат строеж представляващ “навес за съхранение на селскостопанска продукция”. Строежът се намира в УПИ V-245, кв.24 по РП на с.Слаковци, общ.Брезник. Според мотивите на заповедта, строителството е незаконно по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, тъй като е извършено без необходимите строителни книжа и документи както изисква чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Недоволен от издадената заповед е останал жалбоподателят, който излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като е изграденият навес не е строеж по смисъла на §5, т.38 от ПРЗ на ЗУТ, а освен това не е ясно кой е органа разпоредил премахването. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да се прогласи нищожността на оспорваната заповед. Основанието за това искане е липса на компетентност по чл.146, т.1 от АПК.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Брезник, чрез процесуален представител, изразява съображения за неоснователност на жалбата, счита, че актът е издаден в предписаната от закона форма и при спазване на административно-процесуалните правила. С оглед на това моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 215, ал. 4, изр. 2 от ЗУТ. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В деловодството на община Брезник е постъпило писмо с вх. № 9400-2729 от 30.09.2013 г. от В. К. П.***, относно твърдения за незаконен строеж в съсобствения УПИ V-245, кв.24 по плана на с.Слаковци, общ.Брезник.

На 16.10.2013 г. е извършена проверка на място от служители на община Брезник, които за действията си са съставили констативен акт/обр.1/ №11 и констативен акт/обр.2/ №12. Според вписаното в констативните актове строежът представлява навес, с размери 7.00 м на 7.50 м, изграден на границата с УПИ VI-246, кв.24 и на уличнорегулационната линия на улица с о.т. 166-167-168. Строежът е осъществен преди 2013 г. по данни на собственика. Констативните актове са съставени в присъствието на жалбоподателя и са подписани от него.

Срещу констативните актове жалбоподателят е депозирал възражение вх.№9400-2729/2 от 21.10.2013 г., като е посочил, че компетентен да констатира незаконно строителство е само ДНСК, а не кметът на община. Налице е несъгласие с извършеното строителство само на един от многото съсобствениците на съседния УПИ VI-246, кв.24 по РП на с.Слаковци, общ.Брезник. И на последно място се посочва, че тъй като се касае за постройка от допълващото застрояване, то може да бъде извършвано свободно, като не се изисква инвестиционен проект.

Възражението е обсъдено от контролния орган и не е възприето. Според мотивите на заповедта във възражението не се съдържат нови факти и обстоятелства, които да установяват законност на строителството. Въз основа на така установените факти и обстоятелства пред административния орган е издадена заповед № 05 от 03.01.2014 г. от Кмета на Община Брезник.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Не се споделят твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя за пълна неяснота, относно обстоятелството кой и в какво качество е подписал атакуваната заповед.

Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Той може да действа само въз основа на закона и в рамките на правомощията си. С други думи, компетентността е нормативно призната способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността за издаване на административни актове може да произтича от закон или друг нормативен акт. В конкретния случай, премахването на незаконни строежи от четвърта, пета и шеста категория е възложено на Кмета на съответната община, тъй като процесната постройка се намира на територията на с.Слаковци, а селото е част от община Брезник, то компетентен да нареди премахването на навеса е кметът на тази община.

В конкретния случай ясно и безпротиворечиво е посочено кой е органът издал административния акт - кметът. Заповедта е издадена в гр.Брезник на конкретно посочена дата. Вписано е и името на физическото лице изпълняващо длъжността кмет за мандат 2011-2015 г., съгласно решение на Общинската изборителна комисия от 30.10.2011 г., публикувано на интернет страницата на Централната изборителна комисия. Ето защо решаващия състав намира за неоснователни и противни на всяка житейска логика твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя е, че не е ясно кой е този В.У.*** и в какво качество е подписал обжалвания акт.

Спазването на административнопроизводствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Разписаните в АПК процедури не бива да се използват за формализиране на правилата за издаване на административни актове до толкова, че същите да се превръщат в задължителна бланка, отклонението от която да е основание за отмяна. От съдържанието на административния акт съобразно чл.59, ал.2 от АПК, следва да е ясно

кой и в какво качество го издава, какво се разпорежда с този акт и кой е длъжен да изпълни това разпореждане. Начинът, по който е оформено волеизявлението на властимащия административен орган е в неговата компетентност, дотолкова, доколкото действията му не противоречат на законови изисквания, в разглеждания случай това не е така.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл.148, ал.1 от ЗУТ и чл.223, ал.1, т.8 от ЗУТ във връзка с чл.223, ал.1, т.1 от ЗУТ, според които Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В този смисъл са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че компетентен орган да извършва проверки в строителството е само „един държавен орган-ДНСК“. От 26.11.2012 г., с изменение на ЗУТ /ДВ бр.82/2012 г. е предвидено не само общинската администрация да проверява и установява незаконно строителство, но и Кметът на община да може да разпорежда премахването му.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения на същите.

Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на строежа и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от Община Брезник; актът е съставен надлежно и е връчен на извършителя на строежа, постъпили са възражения, които са обсъдени, наред с останалите установени от органа обстоятелства.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ и §127 от ПРЗ на ЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ със или без промяна в начина на ползването на имота. В този смисъл не се възприемат твърденията на жалбоподателя, че не е налице строеж, по смисъла на закона. Без значение е конкретното наименование на строежа-пристройка, допълващо застрояване или навес, достатъчно е той да отговаря на законовите предпоставки, за да бъде квалифициран като такъв.

Между страните не е налице спор относно съществуването на постройка-навес за съхранение на селскостопанска продукция, която представлява допълващо застрояване по смисъла на чл.41, ал.1 от ЗУТ. Правилно административният орган при обсъждане на постъпилото от Т.И. възражение е посочил, че свободното застрояване на имотите със сгради от допълващото застрояване следва да се извършва отново при определени правила. Според чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, за изграждане на второстепенни постройки се изисква разрешение за строеж. Такова липсва и не се твърди някога да е издавано.

Липсата на строително разрешение, предпоставя наличие на хипотезата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, както е посочил и административният орган, поради което издадената на това основание заповед е законосъобразна.

Освен липсата на строително разрешение е налице и друго нарушение на установените със ЗУТ правила. Постройката е изградена на уличната регулационна линия, а това е допустимо само за гаражи, работилници и обекти за търговия и услуги, съгласно чл.42, ал.1 от ЗУТ. По делото не се твърди и не се сочат доказателства навесът предмет на заповедта да попада в цитираните изключения на закона.

В хода на административната процедура се твърди, че навесът е изграден през лятото на 2013 г., поради което не е обсъждан въпросът с неговата търпимост. Не са налице основания да се приеме, че е налице възможност да бъде квалифициран строежът като търпим по смисъла на §16 от ПРЗ на ЗУТ и по §127 от ПРЗ на ЗУТ. За да бъде търпим строежът на първо място е необходимо да е извършен най-късно до 2001 г., което в случая не е така.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Т.Д.И.***** срещу заповед №05 от 03.01.2014 г. на Кмета на община Брезник, с която е наредено премахване на строеж представляващ „навес за съхранение на селскостопанска продукция”, находящ се в УПИ V-245, кв. 24, по РП на с. Слаковци, общ.Брезник.

ОСЪЖДА **Т.Д.И.,***** да заплати на Община Брезник сумата от 150 лв., представляваща разноси в настоящото производство.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.215, ал.7 от ЗУТ.

СЪДИЯ:/п/